

*Колясникова Ірина,
учениця 10-А класу Славутицької ЗОШ № 2*

Так на землі панує доброта

Летіла птаха. Зернятко вронила
В зелене поле, в траву молоду.
З того зернятка соняшник вродило.
Я залюбки до нього підійду.
Метелик сів на любисток жовтенький,
А навкруги безкрайній простір,
Танцює танго вітерець легенький.
Так на землі панує доброта!

Це не просто добрим бути

Це не просто добрим бути,
Треба вміти пробачати,
Втриматись від зла, від люті,
Мир і сонце в серці мати.

Це не просто добрим бути,

Користі в душі не знати,
Всі образи позабути,
Перешкоди подолати.

Це не просто добрим бути,

Треба вміти сум сховати,
І з тобою поряд люди
Будуть спокій відчувати.

Холодний вітер на душі клекоче

Холодний вітер на душі клекоче,
Лютують блискавками думи в голові.
Ніхто тебе і слухати не хоче.
Така вже доля, кажуть, се ля ві.
І раптом з'явиться така собі людина,
Пробудить оптимізму дрімоту
І скаже, що у всіх була провина,
І треба шанувати доброту.

Відам маленьке цуценя у добрі руки

Відам маленьке цуценя у добрі руки,
Щоб не образили, не завдали болю,
Щоб він не зазнав тяжкої муки.
Я всіх тварин жалію і люблю.
Добро не тільки у житті людському,
Повинна бути інша доброта,
Щоб не хотілося ніколи і нікому
Штовхнути навіть хворого kota.

Людська байдужість - це страшна хвороба

Людська байдужість - це страшна хвороба,
Коли в очах ні іскри, ні тепла,
Коли дримає серце без жалоби,
Це не життя - це просто кабала.
Впусти добро до кам'яного серця,
Зігрій його промінням доброти,
Відкрий заіржавілі дверці,
І доброю людиною станеш ти!